

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Therese Sunngren-Granlund (2019) : Vi måste öva oss på att tänka omöjliga tankar. Svängrum, (mars).

Vi måste öva oss på att tänka omöjliga tankar

Alice i Spegellandet är Lewis Carrolls mindre kända fortsättning på Alice i Underlandet, men den är minst lika underfundig. Liksom i den första boken vänds både språk och sociala normer ut och in. I Alice i Spegellandet råkar Alice gå igenom en spegel och hamnar därmed i Spegellandet, ett land som på många sätt är mer skrämmande och bakvänt än Underlandet. I Spegellandet är ingenting som det brukar vara; hela tillvaron är uppbyggd matematiskt, i form av ett schackspel och man måste hela tiden springa snabbt för att hålla sig kvar på samma ställe.

Lewis Carrolls beskrivning av Spegellandet är trots att boken är skriven redan 1871 en helt möjlig, om än en kanske lite krass, beskrivning av hur världen ter sig i dag. Inne i Spegellandet träffar Alice på den Vita drottningen, som tappat sin själ. När Alice hjälper henne att leta efter den börjar de samtala om att tro på det omöjliga. Alice påpekar att det inte är någon idé, eftersom man inte kan tro på omöjliga saker. Men drottningen förklarar att det kan man visst, det viktiga är att öva. Som barn brukade hon öva på att tro omöjliga saker minst en halvtimme om dagen.

I takt med teknikens utveckling förutspår forskningen att många traditionella yrken försvinner, redan om 20 år ska 50% av dagens jobb ha ersatts av artificiell intelligens och robotar, men i och med det så föds det antagligen också nya yrken. Men frågan är om vi är lika kreativa med att hitta på nya möjligheter som vi är med att effektivisera, kommer jobben i framtiden att räcka åt oss alla?

Det är dock inte den enda ödesfrågan vi står inför; klimathotet är överhängande och fortfarande finns det alldeles för många människor i vår värld som lever under sådana levnadsförhållanden som vi mera lyckligt lottade inte ens kan föreställa oss.

För att hänga med i vår egen digitala revolution och samtidigt utveckla samhället och världen i en sådan riktning som är fungerande för alla och där alla ryms så behöver vi bli bättre på att tänka mindre som Alice och mera som Vita drottningen. Därför behöver vi öva oss på att tänka omöjliga tankar, tillsammans, eftersom det antagligen är där utanför det invanda och bekväma, utanför den där boxen, som vi kommer att hitta lösningarna på vår tids utmaningar.

Therese Sunngren-Granlund jobbar som t.f. forsknings- och utvecklingsledare samt projektledare inom kultur och entreprenörskap på Yrkeshögskolan Novia i Jakobstad.

Texten publicerades ursprungligen som ett inlägg på bloggen **Lisvlärd**, 24.1 2019 och sedan på **Svängrum E** i mars 2019:

<http://svangrum.sofuk.fi/newsletter/index.php/20-2019/april/80-vi-maste-oeva-oss-pa-att-taenka-omoejliga-tankar>

Bild: Pixabay.com